



# **FARNÍ ZPRAVODAJ**

## **MORAVANY, ŽELEŠICE**

duben — červen 2024

Číslo 32

Uvnitř najdete: *Z farnosti, pro děti*

---

### **STÁVAT SE MODLITBOU**

Milí Boží přátelé,

na konci školního roku mnozí pociťují únavu a nekončící práce a povinnosti v nás mohou vyvolávat postoje rezignace nebo sebelítosti. Chceme často myslet na Boha, v realitě všedních dní ale zakoušíme, že nám na něj zbývá pramálo času. K modlitbě se často „dokopáme“ až když je naše energie skoro vyčerpaná. Chtěl bych vám nabídnout duchovní pohled, který může dát vaší práci křídla. Problém spočívá v tom, že až příliš často oddělujeme duchovní od světského. Hluboké od povrchního. Toto separování není přínosné. Může to pak vypadat, že v neděli v čase bohoslužby jsme praví katolíci, ale v pondělí ráno už ne, tam má svůj prostor už jen naše zaměstnání. Když se vrátíme domů z práce a zvládneme všechno co bylo potřeba, nastává konečně znovu čas usebrání a jakýsi návrat k posvátnému, protože tehdy je v našem nabitém kalendáři přeci jen kousek místa pro mé křesťanství. Mít takové záchytné body během dne, kdy se výlučně orientuji na Boha je velmi dobré. Křesťan ale nemůže oddělovat činnosti od Boha. Z Boha musí každá činnost, jíž se křesťan účastní, vycházet. Ať už se věnujete profesi, ve které se setkáváte s lidmi nebo pracujete o samotě, ať už je vaše zátěž spíše mentální nebo fyzická, jste ještě studenty, doma s dětmi nebo už v penzi, všechno můžete neustále chápat jako čas Boží zkoušky, příležitost k posvěcení. Každá

---

minuta našeho života je Boží dar, ve které se má osvědčit naše věrnost. Práce nás nemá od Boha vzdalovat, naopak, skrze práci, kterou konáme poctivě a vytrvale se máme k Bohu přibližovat. Je to duchovní zápas, ve kterém musíme obstát. Když uprostřed všedních situací zakoušíme vyprahlost pouště, volejme s žalmistou „Smiluj se nade mnou Pane a vyslyš mě! Mé srdce k tobě mluví, vyslyš mě Hospodine, neskrývej přede mnou svou tvář!“ a když zakoušíme sladkost plodů naší práce a jho nás netlačí a netíží, volejme s žalmistou „Hospodine, Bože můj, jsi nesmírně veliký! Všechno si moudře učinil, Pane.“ Boží Duch je v nás už od křtu. Najít ho v sobě vyžaduje námahu. Je to podobné jako když spouštíte vědro do hluboké studny a plné vody ho se zařatými svaly táhnete vzhůru. Všechno vás z toho bolí, ale můžete se napít, zavlažit zahradu a napojit osla. A ten, kdo čistou vodou uhasil žízeň svou i druhých, nevzpomíná už na námahu, která tomu předcházela. Je mu dobře a cítí se šťastný.

*(o. Vojtěch)*

---

## **Co se dělo, děje a bude dít (nejen ve farnosti):**

### **FARNÍ PROJEKTY**

Milí farníci,

na konci dubna se nám povedlo zprovoznit nové WC u kostela, projekt je úspěšně dokončený a zaplacený.

V posledních týdnech proběhly úpravy na farní zahradě. Část farní zahrady (která se nachází pod příjezdovou cestou) jsme vyčistili, nechali srovnat nevyhovující povrch, staré stromy se vykácely. Nyní je už nasetá nová tráva a tak se můžete těšit na rozšířené prostory při různých farních akcích. V souvislosti se zahradními pracemi se vyklidil venkovní sklep a zbudovalo nové odvětrávání.

Další práce probíhají v otevřeném přístřešku za farou. Ekonomická rada farnosti vypracovala projekt, který zahrnuje vydláždění, ale také zavedení elektřiny a vody do přístřešku. Projekt mohl vzniknout díky finanční dotaci obce, která činí 200 tisíc Kč. Spoluúčast naší farnosti bude 150 tisíc Kč.

Dnešní nedělí je zahájena sbírka. Děkujeme za vaši finanční podporu při realizaci tohoto projektu.

*(ekonomická rada farnosti)*



## Postup výstavby nového WC





## ➤ První sederová večeře v naší farnosti

V pondělí před Velikonocemi se na naší moravanské faře konala pro mládež a biřmovance sederová večeře. Sešlo se nás s otcem Vojtěchem a Janem asi sedmnáct.

Sederová večeře je připomínkou vyvedení Izraelců z egyptského otroctví. Má přesně stanovený průběh a pořadí úkonů. Tuto večeři slavili apoštolové s Ježíšem, v ní má kořeny křesťanská Večeře Páně. Seder znamená řád, pořádek – to proto, že každá část večeře má svůj řád, svůj význam. Probíhá po západu slunce, jedí se nekvašené chleby, macesy, vypráví se o východu z Egypta, vypijí se čtyři poháry vína a jedí se hořké byliny. Na slavnostně prostřeném stole by neměla chybět: svíce, nádoba s vodou na umytí rukou, Písmo Sváté, víno a také „sederový talíř“ se sedmi symbolickými pokrmy (opečené maso na kosti – připomínka obětního beránka, vejce natvrdo – symbol nového života, tři macesy – nekvašené placky, „karpas“ – různé druhy zeleniny, „maror“ – hořké byliny a „charoset“ - směs strouhaných jablek, oříšků, skořice, a červeného vína). Sederová večeře začala zapálením svíce a nalitím prvního poháru vína. Pak se proneslo požehnání. Následné mytí rukou mělo symbolizovat očistu nejen rukou, ale i našeho srdce. Celý večer byl o otázkách a odpovědích. Kromě předčítání textů o vyvedení z Egypta se zpíval chvalozpěv žalmu 117 a další písně k Boží oslavě.

Prožít tuto sederovou večeři bylo pro nás všechny určitě velkým zážitkem.

*(za mládež Honza Slavík)*



## ➤ **Víkendové setkání bířmovanců na faře v Osově Bítýšce**

Náš společný víkend v Osově Bítýšce jsme zahájili společnou mší v kostele, poté následovala večere a adorace v kapli s možností celonoční adorace. Tuto možnost jsme si nemohli nechat utéct a dlouhé čekání na naši hodinu jsme trávili hraním různých deskových či karetních her. Sobotní ráno začalo modlitbou v kapli a snídaní, pak pokračoval program na téma Desatera. Program byl plný her a obohacující o nové pohledy a vnímání Desatera. Mezi obědem a odpoledním programem jsme měli pauzu, kterou jsme opět vyplnili hraním karet a podobně. Odpolední program jsme měli s místním panem farářem, který nám podrobně vysvětlil význam jednotlivých přikázání. Po večeri jsme šli do kostela, kde byla modlitba chval s kapelou a možnost zpovědi a přímluvné modlitby. Neděle začala stejně jako sobota modlitbou a snídaní. Po krátkém dopoledním tématku jsme šli na nedělní mši. Po mši jsme začali uklízet a víkend jsme zakončili společným obědem. Takže i když nám počasí moc nepřálo, pevně věřím, že jsme si víkend užili a odjeli posunuti o další krok stát se dospělými křesťany.

*(Kryštof Lhotecký)*



## ➤ Farní pouť rodin z Osové Bítýšky do Křižanova

I letos jsme společně putovali z fary v Osové Bítýšce do Křižanova. Někteří přijeli na faru už v pátek večer, ale většina se připojila k pouti v sobotu v 9:00. Po uvítání a modlitbě jsme společně vyrazili do kostela Sv. Zdislavy v Křižanově. Po cestě jsme měli několik zastávek vždy na jeden desátek, který otec Vojtěch vždy doplnil krátkou myšlenkou k zamyšlení do dalšího zastavení. Počasí nám letos po cestě přálo a byla radost sledovat, jak nádhernou jarní přírodu, tak i naše společenství. Ve 13:00 byla mše v Křižanově, kam dorazili ještě další naši farníci, kteří dojeli autem. Po mši jsme vyrazili již jako obvykle na náměstí na společný oběd, kde jsme si pochutnali na řízku. Po obědě se už vzhledem k dalším akcím mnohých farníků a také jisté nepřízní počasí poutníci různě rozdělili. Někteří už vyrazili přímo domů, někteří šli pěšky/busem na faru a jeli pak domů nebo si ještě užili odpoledne na faře. Bohužel tradiční táborák se vzhledem k počasí nekonal, ale fotbálek ano 😊. Těšíme se zase na další rok.

*(Kaňovští)*



---

## ➤ Slavkovice a Zelená hora – pouť želešické farnosti

Těšili jsme se a nebyli jsme zklamáni. Naše skupinka byla docela různorodá – od starší generace přes střední a mladou až k trojici ze šesté třídy a Barunce z druhé třídy, celkem 18 lidí včetně pana faráře Vojtěcha Libry. Sraz jsme si stanovili na 8 h ráno v sobotu 25. května na parkovišti u obecního úřadu. Protože nás bylo spíše méně, jeli jsme čtyřmi osobními auty. Po modlitbě a výborných koláčcích od milé Etelky Šeligové jsme se rozdělili do aut a vyrazili. Cestou na Vysočinu jsme pozorovali naši krásnou krajinu.

Ke kostelíku ve Slavkovicích nedaleko Nového Města na Moravě jsme dorazili asi o půl desáté. Hned jsme využili výdobytek moderních kostelů – toaletu. To je něco, co nám v Želešicích zatím schází, že.

Samotný kostel byl navržen architektem Ludvíkem Kolkem a otevřen v roce 2008. Je to docela malá stavba, má však svou symboliku. Střecha je tvarována tak, aby voda, když prší, stékala do kamenné pateny před vchodem – jako Boží milosrdenství pro lidi. Božímu milosrdenství a sv. Faustyně je právě kostel zasvěcen. Konají se zde velké poutě, ale množství poutníků se schází na polích nad kostelem, k nimž vede křížová cesta také velmi inspirativně zpracovaná.

Ve Slavkovicích jsme slavili mši svatou s otcem Vojtěchem a pak jsme pokračovali na oběd do Žďáru nad Sázavou. Výborně vybraná restaurace. Podařilo se, že jsme seděli u jednoho stolu a děti se pak vydováděly v přilehlém parku. Odpoledne jsme absolvovali komentovanou prohlídku baziliky Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše ve Žďáru. Právě tam probíhají opravy, ale i tak je tento chrám opravdu působivý.

Naší závěrečnou zastávkou byl Santiniho kostel na Zelené hoře. Ten je v současnosti naopak čerstvě opraven. Také zde jsme se od průvodkyně dozvěděli mnoho zajímavého a našich pár sboristů si tu vystříhlo dva Taizé zpěvy, takže můžeme konstatovat, že akustika je v tomto chrámu velmi pěkná.

Rádi se vydáme příští rok na další pouť. Tentokrát bychom si rádi přece jen objednali autobus. Všichni, kdo jen trochu chcete, určitě pojedte, nebudete litovat.

*(Terezie Holčapková)*





➤ **Noc kostelů Nebovidy**



## ➤ Naše první svaté přijímání

Ahoj,

chceme Vám popovídat, co jsme druhou neděli v červnu zažily. Byly jsme na 1. svatém přijímání. Na tuto slavnost nás připravil skvělý pan farář Vojtěch, který umí zajímavě povídat o věcech, které sice známe, ale doteď jsme nevěděly, kde se vzaly a proč tak jsou. Třeba, proč má týden sedm dnů. Také nám vyprávěl na příkladech starých příběhů z Bible, jak by se lidé měli k sobě chovat, aby se jim dobře žilo. Měli by si navzájem pomáhat a být na sebe hodní. Třeba nám povídal příběh o Samaritánovi, který pomohl druhému člověku, kterého jiní lidé zbili.

Ale zpět k neděli. Moc jsme se těšily. Mamky nám připravily krásné bílé šaty a když jsme si je oblékly, všichni nám říkali, že jsme jako víly. Připadaly jsme si v bílých šatech kouzelně.

Šly jsme s panem farářem, ministranty a rodiči do kostela, který byl vyzdobený květinami s mašlemi a kde už na nás všichni čekali. Prvně jsme četly modlitby a potom jsme si šly zapálit svíčky o velkou svíci. Pak jsme obě dostaly hostii. Nakonec jsme se vyfotily s rodiči a panem farářem. Moc všem děkujeme!

*(Sofie a Ema)*

### Foto z Moravan





### ➤ Boží Tělo

Slavnost Těla a Krve Páně – Boží Tělo – letos připadla na čtvrtek 30. května. U nás v Želešicích byla přesunuta na neděli. Slavilo se u čtyř nazdobených oltáříčků. Dva byly umístěny v kostele a dva, jak je po několik roků zvykem, na hřbitově.

Slavení je průvodem. V čele se nese kříž, za ním ministranti a za nimi družičky – děvčátka a ostatní drobotina – sypou před Nejsvětější svátostí oltářní lupínky květin. Kněz jde s monstrancí pod baldachýnem, který nesou čtyři muži. Za ním jdou průvodem ostatní farníci za zpěvu. U každého oltáře čte kněz evangelium, přednáší prosby, modlí se, farníci odpovídají a nakonec žehná Nejsvětější svátostí. Při tomto všem se nakuřuje kadidlem. Letos se vyvedlo krásné počasí.

Oltáře jsou zdobeny plátnem, květinami, svícny a sochami svatých a lemují je větve z břízy. U každého oltáře kněz pokleká na klekátka, k modlitbě.

Vzpomínky našich farníků na tuto slavnost jdou docela daleko do minulosti. Kněz v průvodu s Nejsvětější svátostí pod baldachýnem šel středem vesnice za doprovodu hudby. Oltáře byly nazdobeny ve vratech obydlí farníků a kolem oltáře i v jeho blízkém okolí byly postaveny vzrostlé

---

březové větve. Poslední takto zdobený průvod si pamatujeme v roce 1971. Byla to velká služba a čest domácností, mít u domu oltář pro oslavu Božího Těla.

*(Anna Chytková s Martou Klevetovou)*

➤ **Pouť Peregrinek**



➤ **Svatba v Moravanech**

Dne 8. června 2024 vstoupili v našem kostele do manželství Svenja Gildehaus a Petr Polášek.

Novomanželům blahopřejeme!





---

## ➤ **Poutí mužů do Jimramova**

Jako každý rok, tak i letos, se konala již tradiční poutí mužů. Cílem poutě bývala v minulých letech nejruznější poutní místa v Česku i v zahraničí. Tentokrát jsme však vyrazili do Jimramova, který se stal novým domovem našeho již bývalého kněze, otce Mariusze. V průběhu poutě se k nám postupně připojovali bratři, kteří nemohli jít s námi od začátku a někteří s námi naopak nemohli dojít až do cíle. V jednu chvíli nás šlo 26 mužů, což by se dalo považovat za jeden z rekordních ročníků z pohledu účasti.

Celou poutí provázelo Boží řízení, které až nešlo nevnímat. Když jsme špatně odbočili nebo jsme nestíhali, tak se nakonec ukázalo, že to vše mělo důvod a Bůh s námi měl svůj plán. Je úžasné vidět, že Bůh si dokáže použít vše. Letošní poutí provázela až neobyčejně velká štědrost mnoha lidí, které jsme na naší cestě potkali. Ať už to bylo doplnění zásob vody nebo umožnění navštívit klášter Porta coeli. V Borači nám dokonce, díky dobrým vztahům Milana Mojžíše z dob jeho starostovské služby, připravili bohaté pohoštění, kde nechyběly chlebičky, koláčky ani dostatek vychlazeného piva. Jindy jsme naopak my mohli být Božím nástrojem, když jsme pomohli jedné paní uklidit pod střechem dovezené dřevo, které by sama přenášela půl dne.

Velmi krásné bylo setkání v Jimramově s otcem Mariuszem. Otec Mariusz v Jimramovských farnostech působí se stejným zápalem jako svého času v Moravanech a Želešicích. Je pořád stejně usměvavý a milý, a i přes veškeré starosti a těžkosti si uchovává neochvějnou důvěru v Boží dobrotu a vedení. Bylo pro mě velmi povzbuzující opět slyšet jeho kázání, kdy klade důraz především na modlitbu a na opravdové prožívání víry, kdy je Bůh jednoznačně na prvním místě.

Místní ženy pro nás dokonce navařily guláš a naražené byly i 2 bečky piva. Po ranní nedělní mši na nás opět čekala nachystaná snídaně. Toto velmi vřelé přivítání od farníků z Jimramova bylo krásným zakončením celé poutě. Každá poutí, kterou jsem šel, byla něčím jiná. Letošní poutí pro mě byla velmi speciální, ať už pohledu úžasného společenství, velmi citelné Boží přítomnosti po celou dobu poutě nebo tím, že jsme se na konci setkali s otcem Mariuszem, který mnoho předchozích poutí šel po našem boku.

*(Jindra Jedlička)*



### ➤ Svatojakubská pouť

Svatojakubská cesta (španělsky Camino de Santiago)

- je poutní cesta k ostatkům svatého Jakuba (apoštola), které byly dle různých legend pohřbeny na pustém místě (dnešním Santiagu). Místo bylo na 800 let ztraceno, až do doby, kdy na ně ukázaly jasně zářící hvězdy. Odtud název Santiago de Compostela, který znamená „svatý Jakub v hvězdném poli“

- každý poutník si na začátku své poutě pořídí CREDENCIAL PEREGRINO nebo-li Pas poutníka, do něhož během dne sbírá razítka, minimálně dvě denně. Neměla by chybět mušle, připnutá na batoh, jako symbol poutě a poutnická hůl 😊

- minimální vzdálenost, která je nutná, aby byla Svatojakubská pouť uznána a získali jste Certifikát, je 100 km pěšky nebo 200 km na kole

- pro naši pouť jsme si vybrali část portugalské centrální cesty, která začíná v přístavním městě Porto a naplánovali jsme ji na deset dní (etap)

- vybaveni požehnáním od O.Vojtěcha, podporou blízkých, Credencialem, mušlí na batohu, holemi a odhodláním, že s pomocí Boží pouť zvládneme i přes nepříznivou předpověď počasí, jsme se koncem dubna vydali na

---

cestu ... po žlutých šipkách a znaku mušle hřebenatky, kterými jsou trasy značeny

- první dny bylo počasí celkem příznivé od čtvrtého dne deště přibývalo a další dny byl déšť setrvalý, pláštěnky jsme téměř nesundali...ale i tak jsme vnímali krásu míst, kterými jsme procházeli - vinice, políčka, lesy, vesničky a městečka s malými kostelíky ... lidé, které jsme potkávali, ať místní obyvatelé nebo poutníci z celého světa byli velmi milí a vstřícní... dodnes nám v uších zní pozdrav BUEN CAMINO

- nocovali jsme v poutnických ubytovnách (albergue), které jsou dobře vybaveny, ale stane se, že v jedné místnosti spí až 40 dalších poutníků

- desátý den odpoledne, už za slunečného počasí jsme dorazili s neskutečně krásným pocitem ke katedrále v Santiagu. Každý den v poledne je zde sloužena mše svatá pro poutníky, kterých je plná, dostanete se k hrobu sv. Jakuba a průchodem za oltářem se můžete dotknout sochy tohoto svatého

- celá pouť se dá nazvat výstupem z komfortní zóny, v batohu máte věci, které potřebujete a vydáváte se na neznámou cestu, jíte a spíte pokaždé jinde...

- brzy jsme si nový životní styl zamilovali a poslední den nám bylo líto, že naše pouť končí

- modlili jsme se za celou farnost a naše blízké a děkujeme za vaše modlitby, které nám pomáhaly vše zvládnout

*(Burianovi a Josef Skácel)*

### **Video z pouti**



---

### ➤ **Generální oprava varhan v Želešicích**

Varhany jsou tradiční doprovod mše svaté a všichni chceme, aby tento nástroj hrál skvěle a podle toho je dobré se o něj starat. V želešickém kostele je obzvlášť vzácný stroj z dílny Rieger z Krnova, jeden z ranných kusů, který daroval do kostela pan továrník Wannieck.

Varhany prodělaly poslední generální opravu v r.1998 a dále slouží v uspokojivém stavu dodnes, ale aby sloužily v perfektním stavu nám i dalším generacím, potřebuje se na ně podívat varhanář. Oslovil jsem několik varhanářů a zjišťoval hlavně jejich časové možnosti, protože přišla nabídka dotace od naší obce ve výši 150 tis. S nabídkou, která se musí vyčerpat v letošním roce, byla vybraná firma, která je schopna se do prací pustit již letos a to od 1.7.2024. Cena této generální opravy byla vyčíslena na 411tis. Kč. Celé varhany budou rozmontovány a odvezeny do varhanářské dílny na opravu a v kostele zůstane skříň varhan, která se bude muset napustit přípravkem proti červotoči. Pak bude nástroj opět složen a naladěn a do konce roku by měl být opět v provozu.

Po dobu výluky varhan budou mše doprovázeny elektronicky a nebojte se, dostatečně důstojně.

Děkujeme všem, kteří budou chtít přispět na tuto generální opravu, a všichni se těšíme na podzim, kdy budou opět v plné kráse v provozu a rozezní se i na plánovaném adventním koncertě.

Držte nám všem palce.

*(Vladimír Fic)*

### ➤ **Letní tábor pro děti**

Letní tábor pro děti a mládež se letos uskuteční od 27.7. – 3.8. 2024. na faře v Bedřichově. Více je uvedeno na stránkách tábora: <https://farnitabor.jecool.net>. Vedoucí se na děti už moc těší a děti se mají taky na co těšit ☺.

### ➤ **Primice v naší diecézi**

V letošním roce se v Čechách, na Moravě a ve Slezsku uskuteční celkem 12 kněžských a 5 jáhenských svěcení. Přehled všech primic je na odkaze:



---

<https://primice.cz>. V naší diecézi v sobotu 22. června v 9:00 v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně udělí kněžské svěcení brněnský biskup Pavel Konzbul. Kněžské svěcení přijme Lukáš Janoušek, Milan Pazdera a Daniel Martinek. Jejich primiční mše budou potom následovně:

Lukáš Janoušek: Primiční mše svatá v neděli 23. 6. 2024 v 15:00, Moravské Budějovice

Daniel Martinek: Primiční mše svatá v sobotu 29. 6. 2024 ve 14:00, Brno – Husovice

Milan Pazdera: Primiční mše svatá v sobotu 29. 6. 2024 ve 14:30, Křižanov  
Doprovázejme nové novokněže a jáhny naší modlitbou.

---

### **Jeden obyčejně neobyčejný příběh**

K víře jsem byla vedená hlavně díky své babičce od malička. Můj muž Zdeněk takovou výchovou neprošel. V tomto jsme měli každý odlišný pohled na svět. Zdeněk se mnou občas polemizoval, občas šel do kostela, zkoumal smysl víry. Nevytvrděla jsem na něj nátlak.

Po 17 letech se rozhodl nechat pokřtít. V roce 2023 se začal připravovat na přijetí křtu. Čekal nás rok příprav a díky za ten čas! Začali jsme se oba pravidelně setkávat nejdříve s otcem Mariuszem a následně s otcem Vojtěchem, setkání byla velmi intenzivní, obohacující duševně, ale i lidsky. Tak jsme si na ně zvykli, že nám teď vlastně trochu chybějí.

Letos na Bílou sobotu byl v želešickém kostele Zdeněk pokřtěn a přijat do naší církve. Já ho s láskou v tento velký den doprovázela a vlastně jsem si v duchu říkala, že moje modlitby byly vyslyšeny. Celá farnost uvítala Zdeňka s radostí. Bohu díky!

*(Olga Mičková)*

### **I ve zmatku a těžkostech lze prožívat Boží pokoj**

*"Čím více bude pokoje v nás, tím klidnější bude i náš rozbouřený svět."  
(Etty Hillesum, 1942)*

---

První úkolem křesťana není být dokonalý, ale mít v srdci pokoj. Pokoj kolem sebe můžeme šířit jen tehdy, přebývá-li v našem srdci. **Prvním úkolem křesťana tedy není být dokonalý, ani mít vyřešené všechny své problémy, nýbrž mít v srdci pokoj.** Velmi mne oslovilo, co v roce 1942 (uprostřed války!) napsala Ety Hillesum: „Je to náš jediný úkol: zkyprít v sobě široké plochy pro setbu pokoje, aby jej člověk mohl vyzařovat na druhé. Čím více bude pokoje v nás, tím klidnější bude i náš rozbouřený svět.“

### **Vaše srdce ať se neděsí!**

I když získání pokoje jistě vyžaduje dlouhodobé úsilí, jde spíše o přijetí zaslíbení než o nějaké asketické cvičení. Ježíš se v tomto ohledu vyjadřuje velmi jasně, když promlouvá k učedníkům při poslední večeři: „Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! ... Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!“ (J14,27).

Pokoj, který slibuje Ježíš, není z tohoto světa, nejde o klídek člověka, kterému se dobře daří, jenž má všechny problémy vyřešené a touhy naplněné. Ježíšův pokoj může člověk přijmout a prožívat i v těžkých situacích, protože jeho zdrojem a základem je Bůh. A další Ježíšova slova zní jako jeho duchovní závěť: „To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět“ (J 16,33). Zdá se, jako by posledním cílem všech jeho slov bylo vnést do srdce věřícího trvalý pokoj.

Jak ovšem najít aspoň minimum vnitřního pokoje? Podstatné je v horlivé modlitbě svěřit svou věc Bohu, vyznat svou víru a naději a připomenout si slova Písma, která vybízejí k důvěře...

### **Nestávat se obětí aktivismu a stresu**

V evangeliích vidíme, že Ježíš se někdy snaží odvést učedníky stranou, aby si trochu odpočinuli. Věřící člověk by tedy měl umět nejen obětavě pracovat, ale také spočinout – odpočívat v Bohu. Existuje něco jako „šabat duše“, který Bůh nabízí svým dětem. Je pro nás vskutku nezbytný: pokud do něj nevstupujeme, připravujeme se o životní rovnováhu. Riskujeme

---

pak, že se staneme obětí nadměrného aktivismu a stresu. Ztratíme ze zřetele, že svět je předně darem, který máme přijmout, a teprve následně hmotou, jíž přetváříme. Stavíme se pak na místo Boží a přeceňujeme svůj význam, ztrácíme smysl pro nezištnost, už nejsme schopni žasnout a vnímat krásu věcí kolem sebe. Pro mnohé lidi se práce stává drogou, neumějí se na chvíli zastavit a dopřát si skutečného odpočinku, ať už fyzického, psychického nebo duchovního.

### **Neděle jako den odpočinku**

Dnešní společnosti nesmírně škodí, že ztrácí smysl pro neděli jako den odpočinku, kdy se zdržíme každé produktivní práce a na první místo stavíme trochu jiné hodnoty, než které vládou společností. Podle židovské tradice to není člověk, kdo zachovává šabat, nýbrž naopak šabat zachovává člověka, neboť chrání a uchovává podstatné hodnoty lidského života. Bez šabatu je člověk vydán napospas výnosnosti a přichází o své lidství.

***Pokud Bohu dovolíme, aby nám daroval svůj pokoj,  
pak se staneme tvůrci pokoje a můžeme nabídnout své srdce  
jako místo odpočínání těm, které nám Pán přivede do cesty.  
Budeme moci jim poskytnout trochu té útěchy, odpočinku a pokoje,  
které pramení v Bohu.***

*zpracováno podle knihy: Jacques Philippe, [Štěstí, kde ho nečekáš](#),  
(Pavel Kořenek)*

---

### **Pro děti**

TAJEMSTVÍ BIBLE (soutěžní seriál pro děti 7)

David. Znáte někoho toho jména? V Bibli má důležitou roli – byl to izraelský král. Před ním byl králem Saul, jenže ten Boha zklamal. A tak Bůh poslal proroka Samuela, aby označil za krále jiného člověka. Toto označení se dělo pomazáním olejem. David se nestal králem hned, proslavil se však

---

záhy svým odvážným bojem se zápasníkem Goliášem z nepřátelské armády.

To vše si přečtete s rodiči v První knize Samuelově 16, 1-13 a 17, 1-54.

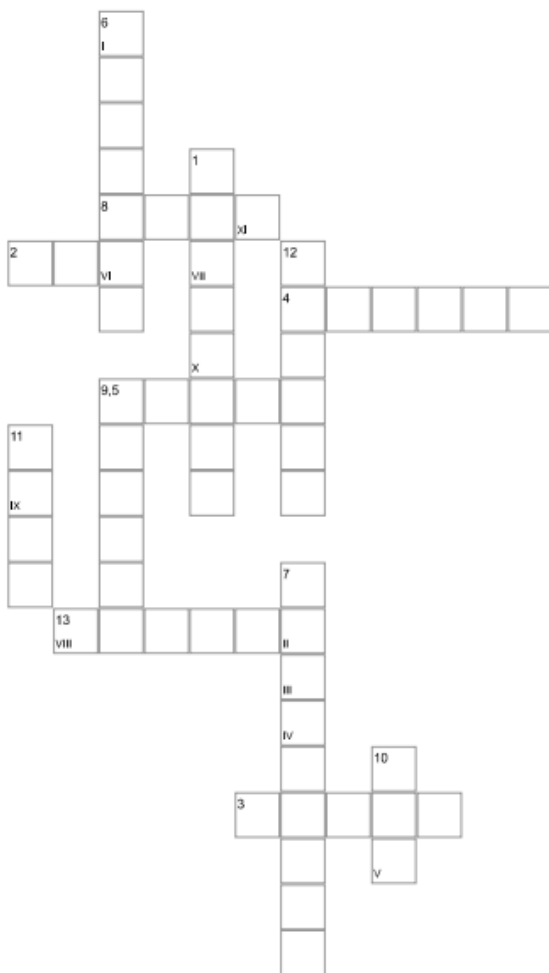
*Následující křížovku vyluštíte tak, že doplníte opaky (protikladná slova) slov z nápovědy. Např. když je v nápovědě slovo „černá“, vy napíšete „bílá“. Hledaná slova se vyskytují v textu o Davidovi. Máte dvě možnosti vyplnění křížovky:*

1. na mobilu pod odkazem v QR kódu.



2. ručně 😊





1. radovat se
2. otec
3. vyprázdni
4. odpověď
5. nízká (*svisle*)
6. nikdo
7. nejstarší
8. údolí
9. mír (*vodorovně*)
10. zlé
11. nahoru
12. rychle
13. neměli strach



(Terezie Holčapková)

---

## **Z diecéze**

CO SE DĚJE V DIECÉZI:

### **ÚVODNÍ SLOVO O. BISKUPA:**

*“Milí diecézané, farníci, přátelé,*

*loni před Vánoci jsme vydali pilotní videolist s názvem AŽNAVĚKY, který shrnuje, co se v diecézi děje a o čem byste měli vědět. Druhý díl Videozpravodaje vyšel na konci května. A pro ty, kteří se k němu ještě nedostali na sociálních sítích nebo webu biskupství, teď vydáváme i krátké zprávy. Naším cílem je pozvat Vás co nejdříve do všeho, co se napříč diecézí chystá a nabídnout Vám možnost se zapojit a nebo naše směřování přímo ovlivnit. Moc se těším na setkání s Vámi všemi, ať už prostřednictvím videolistu, debatní roadshow AŽNAVĚKY NAŽIVO nebo na některé z akcí či aktivit, které nabídnou následující řádky.”*

*o. Pavel, brněnský biskup*

### **DIECÉZNÍ ZPRÁVY:**

Co máme za sebou?

#### **Nová unikátní kaple v Nesvačilce je vysvěcena**

Díky tisícům dárců byla po více než deseti letech úsilí dostavěna kaple v Nesvačilce. Je zasvěcena Panně Marii Bolestné a začátkem května ji vysvětil biskup Pavel Konzbul. Sen o kapli se tamním farníkům splnil po víc než 100 letech - už v roce 1920 na ni začali poprvé spořit a založili taky Spolek pro stavbu nesvačilské kaple. Plány na výstavbu dotáhl až kněz René Václav Strouhal.

---

## **850 ministrantů se zúčastnilo ministrantské pouťi**

Podtitul Kolik kiláků dáš ty? nesla letošní Ministrantská pouť. Konala se v areálu benediktinském klášteře v Rajhradu u Brna a nejen pěšky na ni dorazilo 850 malých i větších ministrantů. Akce měla skvělou atmosféru a už teď se těšíme na další setkání. Péči o ministranty v diecézi zajišťuje biskupský vikář pro pastorační Pavel Šenkýřik společně s diecézním vedoucím Františkem Kroutilem a týmem děkanátních ministrantských koordinátorů. Hravé akce, setkání nebo vzdělávací kurzy aktuálně sdružují na webových stránkách [www.mladez.biskupstvi.cz/ministranti](http://www.mladez.biskupstvi.cz/ministranti), do konce školního roku ale plánují spuštění nové platformy [www.ministranti.cz](http://www.ministranti.cz)

## **Uskutečnil se kurz pro průvodce kostely**

Chceme návštěvníkům otvírat stovky chrámů a dalších kulturních památek o které se jako církev staráme. Proto proběhl kurz pro průvodce našimi kostely.

## **Třebíč v květnu hostil Diecézní setkání mládeže**

Jako každý rok se i letos na jaře uskutečnilo Diecézní setkání mládeže - tentokrát v Třebíči. Biskup Pavel při něm zdůraznil nutnost toho, aby mladí lidé věděli, že se nimi v církvi počítá. Program nabídl třeba pokec s biskupem, svědectví o víře i akční hru ve stínadlech staré židovské čtvrti.

Talk show **AŽNAVĚKY NAŽIVO** se na jaře konají v Moravských Budějovicích a ve Znojmě

Začaly besedy s biskupem Pavlem a generálním vikářem Pavlem nazvané Ažnavěky naživo. Debaty s nimi si už vedli farníci v Hodoníně a Moravských Budějovicích, otázky si pro ně můžete do konce roku připravit ještě ve Znojmě (14. 6.), Třebíči (6. 9.) a v Brně (8. 11.)

## **Startují první akce podpořené diecézními granty pro evangelizaci**

Ve farnostech se rozjíždí evangelizační akce, které biskupství podpořilo grantem jeden milion korun. Dotaci získalo 62 projektů. Třeba v Mutěnicích se rozběhl projekt farma fara, v Moravském Krumlově plánují piknik na náměstí a v Kuřimi evangelizační projekt Mission Possible.

---

## **Naše diecéze má nové logo i vizuální identitu**

Naše diecéze má novou vizuální identitu vč. nového loga. Reagujeme tak na výzvu papeže Františka, aby komunikace církve byla srozumitelnější a mluvila jazykem dnešního světa. Používání grafických prvků bude k dispozici všem, co se na životě naší diecéze podílejí.

Co nás čeká?

## **Na podzim se chystá velký pastorační veletrh**

Na Biskupském gymnáziu v Brně se v říjnu uskuteční pastorační veletrh, kde na přednáškách, workshopech a tematických stáncích bude možné načerpat nové inspirace pro život v našich farnostech.

*Budeme moc rádi, když se do tvorby programu diecéze zapojíte nebo nám poskytnete svoje postřehy a zpětnou vazbu. Kontaktovat nás můžete na e-mailové adrese [komunikace@biskupstvi.cz](mailto:komunikace@biskupstvi.cz).*

*Pokud budete chtít zviditelnit akci, kterou pořádáte ve farnosti, můžete ji také propagovat na novém webu [www.dekanstvi.cz](http://www.dekanstvi.cz). V takovém případě se obračejte na moderátora pastoračních aktivit ve vašem děkanství nebo otce děkana. Jejich mail je uveden v kontaktech na zmiňovaném webu.*

*Pokud plánujete událost, která má větší přesah nebo diecézní charakter, můžete počítat s vyvěšením na webu biskupství [www.biskupstvi.cz](http://www.biskupstvi.cz).*

*Díky, že naši diecézi tvoříme společně!*

<p>Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Pavel Kořenek, Lucie Kaňovská, Terezie Holčápková, P. Vojtěch Libra. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zaslat na adresu: <a href="mailto:farni.zpravodaj@email.cz">farni.zpravodaj@email.cz</a>, Telefon: 605883911.</p>
---